

Zapomenutý poklad

Albánie má vše, co na dovolené potřebujete – krásné moře, ještě hezčí hory, spoustu sportovních aktivit, skvělé jídlo i zajímavý příběh. Nevěříte? Je načase, abyste sem vyrazili.

Text: Zdenka Tomis

Dokonalejší spojení moře a hor jsem asi ještě nikde neviděla. Už když přilétáte do hlavního města Tirana, nevíte, kam se dívat dřív – z letadla vidíte na jedné straně pláž s nádhernou tmavě tyrkysovou barvou moře, jenže na druhé, jako by se stroj křídly těsně dotýkal vysokých hor. Tuhle zemi si prostě zamilujete ještě dřív, než v ní vůbec přistanete.

ZEMĚ ZASLÍBENÁ

Hory pokrývají 70 procent Albánie, ale její pobřeží, které omývá Jaderské a na jihu také Jónské moře, se táhne v délce téměř

400 kilometrů. K tomu si přičtete výborné jídlo (vařit tu tedy umějí skvěle, a to i jakoukoli mezinárodní kuchyni), extrémně nízké ceny (jste klidně na polovině v porovnání s Českem) a místní obyvatele, kteří sice jen málokdy umějí dobře anglicky, ale minimálně ti ve službách se opravdu snaží, turisty milují a jsou velmi milí a ochotní. Může vám tu vůbec něco chybět?

IDEÁLNÍ ČAS

Právě teď máte navíc šanci zachytit Albánii ještě víceméně nedotčenou a autentickou. Nachází se totiž na začátku velkého rozkvětu. Všichni se tu opravdu hodně snaží

přinést návštěvníkům to nejlepší. Možná někdy nevědí, co by vlastně to nejlepší mělo být, ale snaha je patrná na každém kroku. Mimochodem, mrkněte třeba na albánský web www.albania.al – takhle krásný a uživatelsky příjemný web s překrásnými vkusnými fotkami a praktickými tipy byste od země na Balkánu pravděpodobně nečekali.

NETRADIČNÍ PLÁŽE

Albánie hodně touží stát se součástí Evropské unie a usilovně na tom pracuje. Například na začátku letošního roku oznámila, že s pomocí developera z Dubaje hodlá přebudovat svůj největší přístav

v Drači. Právě v tomto městě začíná albánská riviéra. Nepředstavujte si ji však jako tu v Nice nebo na Makarské. Pláže jsou sice písčité, ale minimálně v okolí Drače je písek spíš tmavý. Směrem na jih jsou však pláže čím dál krásnější a v Sarandě a na poloostrově Ksamil už čeká naprostý ráj, který místní dokonce přirovnávají ke Karibiku.

V HORÁCH ÚPLNĚ SAMI

Přesto si neumím představit, že celou dovolenou v Albánii strávíte jen na pláži. Za takovým účelem bych asi vyrazila jinam. Tady všude přítomné vrcholky, které vidíte z hotelu, z pláže,

při plavání v moři, svádějí k výletům. Vyrazte proto na pár dní do hor, krásný je národní park Valbona a oblast Shkodër, kde si užijete zasněžené vrcholky i průzračné tyrkysové potůčky na oblázkovém podloží, z nichž možná právě pije volně se pasoucí stádo koní. Spojte cestu sem ještě s výletem lodí po jezeře Komani, rovněž obklopeného pohádkovými, avšak tentokrát krásně zelenými kopečky. Chvillemi si budete připadat jako na Islandu, o pár kilometrů dál jako na Novém Zélandu. A co je na tom nejlepší? Místní lidé o vlastní přírodu moc nestojí. Pokud cestují, vydají se na organizovaný výlet autobusem, který jim jen přibrzdí tam, kde stojí za to vyfotit se na Instagram, zapálí si cigaretu a jede se dál. Na horských stezkách, které jsou navíc celkem dobře značené, tedy budete úplně sami. Na delší trasy ale raději chodte s místním průvodcem.

JINÁ MENTALITA

Mimochodem, Albánci jsou velmi mladý národ. Průměrný věk tu je necelých 30 let (zatímco třeba v Česku něco přes 40). Večer v zapadlém horském hotelu se s nimi tedy možná potkáte, pravděpodobně si ale nepovídáte, protože nebudou umět anglicky, můžete tak alespoň pozorovat, jak se baví. Nepotřebují alkohol, tančit začnou klidně hned po večeři. Na jejich oblíbenou hudbu byste se asi úplně hýbat neuměli, ale celkem rychle to odkoukáte.

Připravte se však, že se tu i vevnitř hodně kouří.

STRACH? JEDINĚ KDYŽ CHCETE!

Když jsem se před odletem někde zmínila, že vyrazím do Albánie, většina lidí k mému překvapení přiznala, že mají tuhle zemi také na wishlistu a už dlouho sem touží jet. Bylo ale i pár takových, kteří by nejeli, protože se bojí. Jenže tady vážně není čeho. Jediný adrenalin, který vás tu čeká, je ten, kterému půjdete naproti. Za paraglidingem vyrazte do národního parku Llogara v Ceraunských horách. Horolezci si užijí na nejvyšší hoře Mount Korab na hranicích s Makedonií. Mimochodem,

tyčí se do výšky 2751 metrů. V národním parku Shebenik Jablanica se začalo provozovat kempování s pozorováním hvězd. Pobřeží je ale skvělé i k potápění. Kaňon Osum si zase projedte na raftu. Jestli chcete také o něco klidnější zážitky, vyrazte si k přírodním termálním pramenům Benje v Permetu nebo do starověké vesničky Krujë nedaleko Drače, nad níž se tyčí krásně udržovaný hrad. Myslím, že právě tady máte nejlepší příležitost k nákupu suvenýrů. Zatímco všude jinde totiž koupíte tak maximálně laciné kopie značkového oblečení, tady jsou k dostání mnohem vkusnější lokální výrobky, jako třeba ručně tkané koberce.

Tmavě modré moře, historické památky i majestátní hory, to všechno je Albánie.

RADOST I PRO PENĚŽENKU

Lokální výrobky a pak také zmíněné nízké ceny jsou důvodem, proč vás dovolená v Albánii vyjde opravdu velmi levně. V restauracích se najdete za hubičku, a jinak není moc za co utrácet. Je jasné, že právě i dostupnost začíná do této země čím dál více lákat Čechy – více se mluví o tom, že si tu i v souvislosti s pandemií pořizují druhé bydlení. Za dvě hodiny letecky z Prahy tak mohou být na pláži. Kdybyste chtěli vědět, jak takové apartmány vypadají, mrkněte na český web www.myalbania.cz

HLAVNÍ MĚSTO NEVYNECHEJTE

Z Prahy se obvykle létá do Tirany, která, protože není přímo u moře, bývá často jen přestupní stanicí. Byla by ale škoda si nenajít alespoň jeden den a tohle město si neprojit. Nabízí velmi zajímavý kulturní mix, v němž mešity doplňují odkazy na komunistickou minulost země. Kromě půvabných uliček, překvapivě moderních kaváren a parků si ale zajděte také do podzemí. Kdysi bylo utajované, dnes je z něj muzeum – galerie Bunk'Art velmi dobře mapuje historii a praktiky místního komunistického režimu. Právě tady si uvědomíte, kolik toho s Albánci máme vlastně společného. A dojde vám, že je čeká stejná cesta, jakou máme za sebou i my. Snad i to vás motivuje, abyste se do této země rádi vraceli. ■